

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

Openbaring 1:1-8

Openbaring is een brief aan de gelovigen in zeven kerken in Klein-Azië. De brief bevat veel profetieën en staat bekend als apocalyptische literatuur.

Johannes begon de brief door God de Vader te prijzen. Hij prees ook Jezus Christus de Messias. Jezus heeft autoriteit over alle heersers op aarde.

Johannes herinnerde de gelovigen aan veel waarheden over henzelf. Ze dienden de Koning die alle glorie en macht bezit. De gelovigen werden geliefd door Jezus. Ze maakten deel uit van het koninkrijk van God en van Gods familie. Hierdoor waren ze koninklijk en priesters.

Dit was zoals God zijn volk uit de natie Israël noemde. Lang geleden noemde God hen een koninkrijk van priesters.

Johannes gebruikte de woorden van profeten uit het Oude Testament. Hij gebruikte deze om te spreken over de toekomstige terugkeer van Jezus. Jezus beschreef zichzelf als de Alfa en de Omega en beloofde terug te keren naar de aarde.

Openbaring 1:9-20

Zowel Johannes als de gelovigen aan wie hij schreef, leden. Ze werden slecht behandeld omdat ze Jezus als hun Heer volgden.

Het eerste visioen waar Johannes over schreef, vond plaats op Patmos op de dag van de Heer. Het visioen betrof Jezus na zijn opstanding uit de dood.

Voor Johannes leek Jezus op de Zoon des mensen en de Eeuwige God. De profeet Daniël had over hen gesproken in een visioen dat is vastgelegd in Daniël 7:9-22.

De woorden die Jezus sprak, deden Johannes denken aan een zwaard. In het boek Jesaja worden de woorden van Gods dienaar ook vergeleken met een zwaard (Jesaja 49:2).

De visie van Jezus was zo krachtig dat Johannes zich voelde alsof hij gestorven was. Maar Jezus troostte Johannes. Hij wilde dat Johannes zijn boodschap met de kerken zou delen. De zeven lampenstandaards waren een symbool voor de kerken.

Openbaring 2:1-17

Johannes noteerde de boodschappen van Jezus als brieven aan de kerken.

In de brief aan de kerk in Efeze erkende Jezus dat de gelovigen te lijden hadden. Ze bleven trouw aan Jezus. Toch wilde Hij dat ze Hem en elkaar intenser zouden liefhebben. Hun liefde zou net zo sterk moeten zijn als toen ze voor het eerst in Jezus geloofden.

Jezus troostte de kerk in Smyrna. Ze zouden in de toekomst moeilijke tijden tegemoetgaan. Sommige van die gelovigen zouden ter dood gebracht worden vanwege hun geloof in Jezus. Maar Jezus beloofde hen een leven te geven dat de tweede dood niet kon vernietigen.

Enkele leden van de kerk in Pergamum bleven Jezus niet trouw. Ze volgden onjuiste leringen over Jezus. Sommige van deze leringen waren vergelijkbaar met wat de profeet Bileam lang geleden onderwees. Andere leringen waren afkomstig van de Nicolaïten. Het is niet precies bekend wie de Nicolaïten waren, maar hun leringen stonden haaks op de leer en levenswijze van Jezus. Jezus drong er bij de gelovigen in Pergamum op aan om zich van zonde af te keren.

Openbaring 2:18-3:6

Jezus' brief aan de kerk in Thyatira toont aan hoe goed Hij zijn volgelingen kent. Hij weet hoe hard ze werken en hoe diep hun liefde voor Hem is.

Hij weet ook op welke manieren ze Hem ontrouw zijn. Sommige gelovigen in Thyatira beginnen seksuele zonden en zonden met voedsel. Dit toonde aan dat ze Jezus niet als Heer gehoorzaamden. In plaats daarvan volgden ze een valse profeet die Jezus Izebel noemde.

Veel gelovigen in de kerk in Sardis hadden een dood geloof. Jakobus had gesproken over dood geloof in Jakobus 2:14-26. Jezus wilde dat ze wakker werden en God gehoorzaamden.

Andere gelovigen in Sardis bleven Jezus trouw gehoorzamen. Jezus sprak hierover als gekleed in witte kleding.

Openbaring 3:7-22

De kerk in Filadelfia had de mogelijkheid om het goede nieuws met anderen te delen. Dit is wat Jezus bedoelde met de deur die Hij voor hen had geopend.

In 1 Korintiërs 16:9 en 2 Korintiërs 2:12 schreef Paulus ook over zulke deuren die geopend werden. De gelovigen in Filadelfia hadden niet voldoende kracht op zichzelf. Jezus zou hen de kracht geven om te doen wat Hij wilde dat ze deden. Hij zou hen zo sterk maken als pilaren in Gods tempel.

Joden die Jezus niet volgden, verzetten zich tegen hen. Jezus beloofde dat zelfs deze Joden op een dag zouden erkennen dat Hij van zijn volgelingen houdt.

De gelovigen in Laodicea waren trots geworden en beseften niet meer hoeveel ze Jezus nodig hadden. Jezus corrigeerde hen omdat Hij van hen hield. Hij was als de meester die thuiskomt in het verhaal dat Hij vertelde in Lucas 12:35-38. Hij wilde dat de gelovigen in Laodicea klaar waren om Hem te ontvangen wanneer Hij terugkeerde. Hij beloofde een maaltijd te delen met degenen die Hem ontvingen. Dit toonde aan hoe diep Jezus van hen hield en dat Hij wilde dat ze met Hem verbonden waren.

Openbaring 4:1-11

Het tweede visioen dat Johannes beschreef, vond plaats in de hemel. Dit visioen betrof een gebied in de hemel waar Gods troon zich bevindt. Alles wat Johannes oopschreef tot en met Openbaring hoofdstuk 17 gebeurde binnen dit visioen.

Wat Johannes als eerste zag, leek op wat andere profeten in visioenen van Gods troon hadden gezien. Deze visioenen zijn vastgelegd in 1 Koningen 22:19, Jesaja hoofdstuk 6, Ezechiël 1:26-28 en Daniël 7:9-10. De dingen die Johannes zag, waren symbolen van Gods volledige macht en glorie.

De regenboog toonde Gods pracht en glorie. In de Bijbel is de regenboog een teken van Gods genade.

Johannes hoorde en zag de 24 oudsten en de vier levende wezens God aanbidden. Samen vormen zij een beeld van God, die voor altijd door de hele schepping wordt geprezen.

Openbaring 5:1-14

Op de boekrol stonden Gods woorden over wat er zou gebeuren. Ze gingen over zijn plan voor hemel

en aarde. Degene die de rol opende, zou Gods plan in werking stellen. Alleen Jezus kon dit doen.

Jezus werd beschreven als de Wortel van David. Dit was een manier om Jezus aan te duiden als de Messias uit Davids familielijn. Hij werd ook beschreven als de Leeuw van Juda, wat betekende dat hij afkomstig was uit Juda's familielijn. Dit betekende dat Hij de koning was die God had beloofd te sturen. Het beschreef ook Jezus' kracht en macht.

Jezus is ook het Lam van God. Deze naam beschrijft hoe Jezus zijn overwinning behaalt door zwak en nederig te zijn. Hij overwint door de kracht van liefde die alles opoffert voor anderen. Het Lam leek alsof het ter dood was gebracht. Dit komt doordat Jezus aan het kruis was gestorven, maar uit de dood was opgewekt.

De oudsten en de levende wezens prezen Hem omdat Hij waardig was om de boekrol te openen. Jezus was waardig vanwege wat Hij had gedaan. Hij had mensen gered van de macht van zonde, dood en kwaad. Hij had hen tot Gods volk gemaakt. Mensen uit elke stam, volk en natie geloven in Hem. Hij verenigt hen in Gods koninklijke familie. Omdat Hij dit doet, verdient het Lam eer.

De engelen zongen hierover. De hele schepping aanbad het Lam en God. In Filippenzen 2:10 schreef de apostel Paulus hierover.

Openbaring 6:1-8

Zeven zegels hielden de boekrol gesloten. Ze moesten worden geopend om Gods plan voor de hemel en de aarde te onthullen.

Dit was de eerste reeks van zeven zaken die de wereld voorbereidden op Gods plan. Wat Johannes in de hemelse visioen zag, leidde tot gebeurtenissen op aarde.

Toen het Lam de eerste vier zegels opende, zag Johannes paarden met hun ruiters. Dit waren tekenen van nare gebeurtenissen die mensen elkaar aandoen.

Mensen streven ernaar om elkaar te overtreffen, zoals de ruiter op het witte paard. Zoals de ruiter op het rode paard, verstoren ze de vrede. Zoals de ruiter op het zwarte paard, gaan ze oneerlijk om met geld. Zoals de ruiter op het vale paard, vernietigen en vermoorden ze elkaar.

Het Lam heeft deze problemen niet naar de aarde gestuurd. De geopende zegels onthullen of maakten duidelijk hoe slecht de situatie op aarde al

was. Toch maakten het Lam en de vier levende wezens iets duidelijk: God heeft autoriteit over de wereld, ongeacht hoe slecht deze is.

Openbaring 6:9-17

Toen het vijfde zegel werd geopend, zag Johannes zielen die God om gerechtigheid vroegen. De ziel is het geestelijke deel van een mens. Dit waren mensen die waren gedood omdat ze Jezus volgden. Ze wachtten onder het gouden altaar. Ze wachtten op God om oordeel te vellen over de mensen die hen hadden gedood.

Toen het zesde zegel werd geopend, gebeurden er dingen op aarde die mensen angst inboezemden. De gebeurtenissen die Johannes beschreef, waren gebruikelijke tekenen in apocalyptische geschriften. Het waren signalen van belangrijke gebeurtenissen die grote veranderingen in het leven van mensen teweegbrachten. Iedereen op aarde was bang en probeerde zich te verbergen. Ze beseften dat Gods woede anders is dan de woede van mensen. De woede van het Lam is gericht tegen alles wat God tegenstaat. Zijn woede schaadt geen mensen die op Hem vertrouwen.

Openbaring 7:1-17

Voordat het Lam het zevende zegel op de boekrol opende, zag Johannes een ander zegel. Dit was het officiële zegel van God. Alles wat met dit zegel gemarkeerd was, behoorde aan God toe.

Johannes hoorde met zijn oren hoeveel mensen door de engelen met Gods zegel werden gemarkeerd. Het waren er 144.000 en ze kwamen uit de 12 stammen van Israël.

Toen zag Johannes met zijn ogen de enorme menigte van Gods volk. Ze kwamen uit alle tijden en plaatsen en waren te talrijk om te tellen. Het bloed van het Lam was het zegel van God waarmee ze waren gemarkeerd. Dit betekende dat deze mensen het goede nieuws over Jezus' offer aan het kruis geloofden. Deze markering hield in dat God hen veilig door het lijden zou leiden.

De ouderling sprak over het lijden dat zou komen op oordeelsdag. De vier engelen die de winden tegenhouden, waren een symbool van dat oordeel. Verzegeld zijn als Gods volk betekent niet dat gelovigen niet zullen lijden. Het betekent niet dat ze niet gedood zullen worden voor het volgen van Jezus. Maar het betekent dat het Lam hen zal leiden als hun herder. Het betekent dat God hen zal troosten en alles zal geven wat ze nodig hebben.

Het betekent dat ze deel zullen uitmaken van de menigte die God voor altijd aanbidt.

Johannes zag Gods volk rondom het Lam en Gods troon staan. Samen met de engelen, de oudsten en de levende wezens loofden zij God. Dit was een beeld van wat zou gebeuren nadat God alles had geoordeeld. Het was een beeld van hemel en aarde nadat God alles nieuw had gemaakt. Het was een beeld van de nieuwe schepping. Deze visie zou hoop en kracht geven aan de kerken waar Johannes naar schreef.

Openbaring 8:1-5

Toen het zevende zegel werd geopend, was er een periode van stilte in het visioen van Johannes. Tijdens deze stilte werden de gebeden van Gods volk in de hemel gehoord.

Voor Johannes leken de gebeden op een offer dat met wierook door een engel werd gebracht. Het antwoord op de gebeden leek op vuur van het gouden altaar. De engel wierp het vuur naar de aarde.

De wierook en het vuur symboliseerden de kracht en het belang van gebed. In Jakobus 5:16 schreef Jakobus over de kracht van het gebed van gelovigen. De wierook en het vuur waren ook een teken dat God de gebeden van zijn volk verhoort. Hun gebeden dragen bij aan de voortgang van Gods plannen voor de wereld.

Toen het zevende zegel werd geopend, kreeg een groep engelen zeven trompetten. De visioenen van Johannes waren gebaseerd op groepen van zeven.

Openbaring 8:6-13

Johannes beschrijft de eerste vier trompetten die na elkaar werden geblazen. De gebeurtenissen die plaatsvonden toen de trompetten werden geblazen, waren vergelijkbaar met de plagen in Egypte. Toch ging het oordeel dat Johannes na elke trompet zag veel verder dan slechts één land. Johannes merkte dat een derde van verschillende dingen in de wereld was vernietigd. Deze cijfers waren signalen. Ze gaven aan dat er enorme problemen op komst waren en dat veel van Gods schepping vernietigd zou worden.

Openbaring 9:1-12

Na het blazen van de vijfde trompet werd een put, genaamd Agrond, geopend.

Monsters zoals sprinkhanen kwamen uit de Afgrond en deden mensen pijn. Deze monsters gehoorzaamden een engel genaamd de Vernietiger.

Johannes sprak niet over een echte kuil diep in de grond. Hij bedoelde ook geen echte sprinkhanen die eruitzagen als monsters. De monsters en de diepe put waren symbolen van kwaad en boosaardige geestelijke wezens.

Ze lieten de verschrikkelijke dingen zien die het kwaad zou doen als God het toestond. In de visioenen van Johannes, vastgelegd in Openbaring, veroorzaakte God de schade niet. Hij stond toe dat het kwaad zijn gang ging.

De visioenen van Johannes lieten zien wat er zou gebeuren als God het kwaad niet zou tegenhouden.

Openbaring 9:13-21

Nadat de zesde trompet had geklonken, viel een enorm leger mensen aan. Monsters, die op paarden leken, doodden een derde van de mensheid. De monsters en hun ruiters kwamen van over de rivier de Eufraat.

Johannes sprak niet over echte paarden en ruiters die dat deel van de wereld aanvielen. Het leger van monsters en ruiters was een voorstelling van zaken waar naties bang voor zijn. Ze vrezen aanvallen van machtige vijanden uit andere landen. Het waren ook afbeeldingen van het kwaad en kwaadaardige geestelijke wezens. Dit waren verdere tekenen van wat er gebeurt wanneer God het kwaad niet tegenhoudt.

Johannes legde uit wat het doel van de plagen was. De plagen dienden als waarschuwingen om de aandacht van mensen te trekken, zodat ze zouden stoppen met zondigen. Mensen aanbaden demonen en beelden in plaats van de ware God. Ze begingen zondige daden tegen anderen. God wil dat mensen zich afkeren van hun zonden en Jezus volgen. Maar in de visie van Johannes bekeerden mensen zich niet, zelfs niet na de verschrikkelijke plagen.

Openbaring 10:1-11

Johannes mocht niet alles delen wat hij in de visioenen zag die God hem gaf. Dit gold ook voor wat hij hoorde toen de zeven donderslagen spraken.

Toch wilde God dat Johannes de inhoud van de kleine boekrol deelde. Dit was een boodschap die een van Gods engelen aan Johannes gaf. In het visioen at Johannes de boekrol. Dit was

vergelijkbaar met de gebeurtenis waarbij de profeet Ezechiël vele jaren eerder een boekrol at (Ezechiël 3:1-4).

De rol die Johannes at, smaakte zoet, maar veroorzaakte daarna maagpijn. Dit was een symbool van hoe Johannes Gods woorden in zich moest opnemen, zodat hij ze met anderen kon delen. Johannes deelde deze woorden in de rest van het boek Openbaring.

Het aangename deel van de boodschap was dat God zijn volk zou redden. Het onaangename deel was dat veel mensen Gods redding zouden afwijzen en vernietigd zouden worden.

Openbaring 11:1-14

In het visioen deelde Johannes Gods boodschap door een profetische daad. Hij mat de tempel en het altaar. Dit was vergelijkbaar met wat er gebeurde in het visioen van Ezechiël, vastgelegd in Ezechiël hoofdstuk 40. Het is ook vergelijkbaar met wat er gebeurde in het visioen van Zacharia, vastgelegd in Zacharia 2:1-2.

Johannes vertelde vervolgens een verhaal dat leek op de gelijkenissen die Jezus vaak vertelde. Hij deed dit om te illustreren wat God in de toekomst zou doen. Twee mensen waren getuigen van God in een stad waar veel slechte dingen gebeurden. Net als Mozes hadden de getuigen de macht om plagen te zenden. Net als Elia hadden ze de macht om te voorkomen dat er regen viel.

Johannes beschreef de getuigen ook als lampenstandaards. In Openbaring 1:20 waren lampenstandaards een symbool voor de kerk. Net als Jezus leden Gods getuigen en werden ze gedood omdat ze trouw waren aan God. Toen wekte God hen op uit de dood. Net als bij Jezus' opstanding vond er een aardbeving plaats toen dit gebeurde. Dit leidde ertoe dat de mensen in de stad eer aan God gaven. Dit betekende dat ze nederig waren en Gods autoriteit erkenden. Het betekende dat ze zich afkeerden van het aanbidden van valse goden. Dit was niet gebeurd na de plagen van de eerste vier trompetten.

Openbaring 11:15-19

Toen de zevende bazuin klonk, zag Johannes opnieuw de hemel en de troon van God.

In Openbaring 4:8 aanbaden de vier levende wezens God. Ze aanbaden door te zeggen dat God was, dat Hij is, en dat Hij zal komen.

In Openbaring 11:17 aanbaden de oudsten God als degene die is en die was. Dit toonde aan dat God al gekomen was. Jezus, de Messias, was al naar de aarde gekomen om volledig te regeren.

Johannes was getuige van de viering hiervan in de hemel. De tempel werd geopend en de ark van het verbond werd zichtbaar. Dit betekende dat de schepping niet langer gescheiden was van God. Gods koninkrijk in de hemel was verenigd met zijn heerschappij op aarde.

Daarna zou Johannes zien hoe God degenen zou vernietigen die de aarde verwoesten. Dit waren allen die weigerden Gods heerschappij op aarde te aanvaarden.

Openbaring 12:1-17

Johannes vertelde een verhaal over een vrouw, haar kind en een draak. Hij maakte duidelijk dat het symbolen waren.

De vrouw was een teken voor het volk van Israël. Jezus kwam voort uit het volk van Israël. Hij was de zoon die Johannes in de visie zag geboren worden.

De vrouw was ook een symbool voor de kerk. Jezus' volgelingen waren de overige van haar kinderen.

De draak was de duivel. De draak probeerde Jezus te doden om Gods plan te dwarsbomen. Maar Jezus werd opgenomen door God en naar zijn troon gebracht.

Toen vochten in de hemel Michael en andere engelen tegen de draak en zijn engelen. De draak werd uit de hemel naar de aarde geworpen. Hij achtervolgde de vrouw en probeerde haar kinderen te schaden.

Dit verhaal was een manier om te spreken over de overwinning op zonde, dood en kwaad. Jezus werd opgewekt uit de dood en keerde terug naar de hemel. Zo behaalde hij deze overwinning. Het toonde aan dat Jezus macht had over de duivel, zowel in de hemel als op aarde.

De volgelingen van Jezus delen in zijn overwinning op zonde, dood en kwaad. Ze behalen deze overwinning door in Jezus te geloven en het goede nieuws met anderen te delen. Ze ervaren lijden omdat ze Jezus trouw blijven volgen. Dit is wat bedoeld wordt met de draak die de kinderen van de vrouw achtervolgt. Maar God biedt de hulp die ze nodig hebben.

Openbaring 13:1-18

In het visioen zag Johannes een beest uit de zee opkomen. Hij zag ook een ander beest uit de aarde opkomen. Ze leken op de vier dieren die Daniël in een visioen zag, zoals opgetekend in Daniël hoofdstuk 7.

In Daniëls visioen stonden de beesten symbool voor menselijke regeringen. Tronen vertegenwoordigden autoriteit en hoorns symboliseerden macht. Dit was ook van toepassing op het visioen van Johannes. Het eerste beest stond symbool voor een machtige heerser of regering. Het tweede beest vertegenwoordigde een persoon of groep die hen ondersteunde.

In Openbaring 16:13 werd het tweede beest ook een valse profeet genoemd. De duivel was de draak die deze beesten macht over de mensen gaf. Het eerste beest mocht 42 maanden regeren. Het tweede beest zorgde ervoor dat mensen het eerste beest aanbaden en op een bepaalde manier gemarkeerd werden.

Dit was het tegenovergestelde van wanneer Gods dienaren werden gemarkeerd met Gods zegel. Het merkteken van het beest uit de zee was het getal 666. Dit alles leek op iets dat gebeurde in de tijd van Johannes in de gebieden die onder Romeinse controle stonden.

Autoriteiten en machthebbers lieten mensen Rome en de keizer gehoorzamen en aanbidden. Degenen die weigerden de Romeinse heerser Caesar te aanbidden, werden slecht behandeld of gedood.

Openbaring 14:1-5

Johannes beschreef het Lam op een manier die vergelijkbaar is met hoe Psalm 2 een bepaalde koning beschreef. Dit was de koning die God had uitgekozen om de Zoon van God te zijn.

Andere koningen, naties en heersers op aarde probeerden machtiger te zijn dan God. Maar Gods zoon regeerde vanaf de berg Sion als koning over alle andere heersers. Berg Sion was een andere naam voor berg Moria.

Het Lam dat Johannes op de berg Sion zag staan, was dezelfde koning als in Psalm 2. De twee beesten in Openbaring hoofdstuk 13 waren vergelijkbaar met de heersers die zich in Psalm 2 tegen God verzetten. Het Lam werd vergezeld door zijn trouwe volgelingen, die Hem aanbaden met een nieuw lied. Dit was een manier om Jezus' werk

te vieren, namelijk het redden van hen van het kwaad.

Gemarkeerd zijn met de Naam van Jezus en de Naam van de Vader toonde aan dat zij bij Jezus hoorden. Johannes had eerder de menigte van 144.000 mensen gezien. Zij waren een symbool van alle mensen door de geschiedenis heen die trouw aan God zijn. Dat is wat het betekende dat zij een eerstelingsoffer waren.

Openbaring 14:6-13

De eerste engel die Johannes zag, deed een aankondiging aan iedereen op aarde. God is de Schepper en de enige die aanbeden moet worden. Hij zal de wereld oordelen. Deze boodschap was goed nieuws voor de mensen.

De tweede engel kondigde aan dat Babylon was gevallen. Dit betekende dat Babylon al zijn macht had verloren. God veroordeelde Babylon omdat het het goede nieuws dat de eerste engel aankondigde niet had aanvaard. Hij veroordeelde Babylon ook omdat het andere naties tot zonde had verleid.

De derde engel waarschuwde voor het oordeel tegen iedereen die het beest volgde en aanbad. Dit was het beest dat uit de zee kwam in Openbaring hoofdstuk 13. Zowel het beest als Babylon waren symbolen voor menselijke regeringen die volledige macht nastreven. Deze regeringen behandelen degenen die trouw zijn aan Jezus slecht. In de tijd van Johannes was dit de regering van Rome. Dit visioen van Johannes bood troost aan Gods volk dat onrechtvaardig werd behandeld. Zij zouden gezegend worden, zelfs als zij ter dood werden gebracht. De Heilige Geest zou hun rust geven.

Openbaring 14:14-20

In Matteüs 9:37-38 en Johannes 4:35-38 sprak Jezus over de wereld als een oogstveld. Hiermee bedoelde Hij dat mensen bereid waren om in Hem te geloven en Hem te volgen.

In het visioen van Johannes zag Hij Jezus de maïs van de aarde oogsten. Dit symboliseerde Jezus die degenen redt die bij Hem horen. Johannes zag ook een engel de druiven van de aarde oogsten. Dit zou een symbool kunnen zijn van Gods woede en oordeel tegen degenen die kwaad doen. Het kan ook een beeld zijn van Gods volk dat ter dood werd gebracht, waarbij hun bloed werd vergoten terwijl zij zich inspanden om Jezus trouw te volgen.

Openbaring 15:1-8

In Openbaring 14:12 beschrijft Johannes Gods volk. Zij gehoorzamen God, zijn trouw aan Jezus en zijn geduldig.

In Openbaring hoofdstuk 15 zag Johannes hen vieren waarop ze hadden gewacht. Ze hadden geduldig gewacht tot God volledig over alle dingen zou heersen. God had hen bevrijd van de macht van het beest. Ze zongen lofliederen voor God omdat Hij de rechtvaardige heerser is die doet wat juist is.

Hun lied leek op het lied van Mozes in Exodus hoofdstuk 15. Mozes had God geprezen voor het bevrijden van de Israëlieten uit de slavernij in Egypte. In het lied van Mozes waren andere naties bang toen ze zagen wat God deed. In het lied van Gods volk aanbaden andere naties God. Ze aanbaden Hem omdat ze zagen dat Hij deed wat juist was. Het doen van wat juist was, omvatte het stoppen van alles wat verkeerd, zondig en kwaad was.

Dit lied werd gezongen terwijl de engelen de laatste zeven plagen voorbereidden. Deze plagen waren een teken van hoe God met de wereld zou afrekenen.

Openbaring 16:1-21

De zeven schalen van Gods toorn waren tekenen van Zijn laatste oordelen. De eerste vier schalen brachten oordeel over mensen die weigerden God eer te geven. Een engel prees God voor Zijn rechtvaardige oordelen. God strafte uiteindelijk degenen die Zijn volk ter dood hadden gebracht. Hierop hadden de zielen onder het altaar in Openbaring 6:9-11 gewacht.

De laatste drie schalen brachten oordeel over het beest en de naties die het volgden. Terwijl Johannes deze gebeurtenissen beschreef, noteerde hij een boodschap van Jezus. Jezus herinnerde de gelovigen eraan om waakzaam te zijn en zich voor te bereiden op zijn komst. Hij wilde niet dat zijn volgelingen door kwaade geesten misleid zouden worden om het beest te volgen. Deze kwaade geestelijke wezens leken voor Johannes op kikkers.

Het oordeel over het beest kwam doordat zijn koninkrijk werd verdeeld. Degenen die het beest volgden, bekeerden zich niet en keerden zich niet tot God. Ze bleven slechte dingen over God zeggen. De naties verzamelden zich voor een oorlog. Johannes noteerde geen strijd. In plaats daarvan verklaarde God dat zijn plan was volbracht met de zevende schaal.

De schalen vormden de derde reeks van zeven in de visioenen van Johannes. Gods oordelen begonnen met de zeven zegels en gingen verder met de zeven trompetten. Met de zeven schalen kondigde een engel aan dat Gods oordeel was voltooid.

Openbaring 17:1-18

Het derde visioen waar Johannes over schreef, vond plaats in een woestijn. In dit visioen zag hij een vrouw die op een beest zat. Deze visie gaf meer inzicht in wat er gebeurde voordat Gods oordeel werd voltooid, zoals beschreven in Openbaring 16:17.

De vrouw was een prostituee en symboliseerde de stad Babylon. Babylon stond symbool voor de regering van Rome. De macht achter Babylon kwam van het beest. Dit was hetzelfde beest dat Johannes uit de zee zag opkomen in Openbaring hoofdstuk 13.

Dit visioen onthult de slechte praktijken van machtige groepen en regeringen zoals Babylon. Ze lijken verfijnd, rijk en succesvol en hebben veel autoriteit op aarde. Toch is hun macht gebaseerd op het plegen van slechte daden. Ze doden degenen die zich tegen hen verzetten, waaronder de volgelingen van Jezus.

De engel legde aan Johannes uit dat de macht van Babylon niet eeuwig zou duren. Heersers die Babylon eerder steunden, zouden het vernietigen.

Openbaring 18:1-24

Een engel kondigde aan dat Babylon was gevallen. Dit betekende dat de macht van Babylon voorgoed was vernietigd.

God riep zijn volk uit Babylon omdat Hij niet wilde dat ze zouden lijden wanneer die plaats werd vernietigd. Ze werden bevrijd uit een omgeving waar zonde en kwaad werden gevierd.

Johannes legde de liederen vast van mensen die treurden om de ondergang van Babylon. Dit omvatte de groepen die hadden geprofiteerd van Babylon. Koningen, handelaren, kooplieden, zeevaarders en zeelieden waren allemaal rijk geworden dankzij Babylon. Toch waren Babylons rijkdom en macht gebaseerd op slechte praktijken.

Dit omvatte het overnemen van andere naties, het beroven van hen en het verkopen van mensen als slaven. Het hield ook in dat ze meer goederen gebruikten dan ze nodig hadden. Daarnaast

omvatte het het doden van mensen en het dienen van valse goden.

Het volk van God was zeer verheugd dat God de macht van Babylon had vernietigd. Een engel wierp een molensteen in de zee als een teken. Dit symboliseerde dat er in Gods koninkrijk nooit meer groepen of regeringen zoals Babylon zouden bestaan.

Openbaring 19:1-10

Volgens Johannes' visioen vierde iedereen in de hemel dat God Babylon had geoordeeld en vernietigd. De menigte die Johannes in Openbaring hoofdstuk 7 had gezien, riep Halleluja! In het Hebreeuws betekent halleluja "prijs de Heer".

De rook die opsteeg van het verbrande Babylon hield nooit op. Dit was een symbool van een volledig en definitief oordeel. Mensen hoefden daarna nooit meer bang te zijn voor een macht zoals Babylon. Dit kwam doordat God was begonnen te regeren als Koning over alles.

De menigte zong over het huwelijk tussen het Lam en zijn bruid. Het bruiloftsfeest was een symbool van Gods koninkrijk dat naar de aarde kwam. In Matteüs 22:1-14 had Jezus zichzelf beschreven als de bruidegom op dat feest. De bruid staat symbool voor Jezus' volgelingen en de kerk.

De bruid van het Lam was het tegenovergestelde van hoe Johannes Babylon had beschreven. De goede werken en het heilige leven van de bruid waren voor iedereen zichtbaar.

Johannes was zo opgewonden over het huwelijksfeest dat hij de engel vereerde die het aankondigde. Maar de engel was een trouwe dienaar van God. Hij herinnerde Johannes eraan om alleen God te eren.

Openbaring 19:11-21

Johannes kreeg meer inzicht in wat er was gebeurd voordat Gods oordeel werd voltooid in Openbaring 16:17.

Jezus beëindigde de macht van het beest, de valse profeet en allen die hen volgden. Johannes beschreef dit als een strijd. Deze strijd was anders dan de oorlogen die in de tijd van Johannes gewoonlijk werden gevoerd.

Voor de strijd was het gewaad van Jezus al in bloed gedoopt. Dit symboliseerde dat zijn overwinning kwam door zijn offer aan het kruis.

Het leger van Jezus droeg schone en fijne linnen kleding, net zoals de bruid van het Lam in Openbaring 19:8. Dit toonde aan dat zij deelden in Jezus' overwinning door zijn levensvoorbeld te volgen.

Het enige wapen van Jezus was het zwaard uit zijn mond. Hij stopte zijn vijanden door de waarheid over God te spreken. Iedereen die zich tegen Jezus verzette, werd vernietigd.

Openbaring 20:1-15

In het visioen zag Johannes het einde van Satan en al het kwaad. Satan is een andere naam voor de duivel.

Eerst sloot een engel de duivel voor 1.000 jaar op in de afgrond. Daarna probeerde de duivel opnieuw God tegen te werken. Johannes zag dit gebeuren als een strijd die de duivel organiseerde. Hij verspreidde leugens over de hele aarde en overtuigde de naties om zich tegen God en Gods volk te verzetten.

Johannes sloeg niet toe. In plaats daarvan stuurde God vuur, wat degenen stopte die Gods plannen en zijn volk wilden vernietigen. Vervolgens werd de duivel in het vuurmeer geworpen, wat het oordeel van de tweede dood was. Zo beschreef Johannes hoe God de macht van de duivel voor altijd vernietigde.

Hetzelfde gebeurde met de Dood en de Hel. Nadat Gods oordeel over de duivel was voltrokken, oordeelde God over alle mensen. Dit was de dag van het oordeel en de Dag van de Heer. Gods volk had hier heel lang op gewacht.

Johannes zag dat elke persoon die ooit had geleefd, werd beoordeeld. Sommige mensen hadden geweigerd de ware God te aanbidden en aanbaden in plaats daarvan het beest. Zij stonden niet in het boek des levens geschreven. In plaats van te genieten van Gods koninkrijk, voegden zij zich bij het beest in het meer van vuur.

Openbaring 21:1-8

In het visioen zag Johannes zaken die Jesaja en andere schrijvers in de Bijbel hadden besproken. Hij zag God een nieuwe hemel en aarde maken. De wereld was niet langer zoals die daarvoor was geweest. Er was geen verdriet, pijn of dood meer. Dit kwam doordat God zonde, dood en alle kwaad had vernietigd.

God leefde volledig met de mensen in wat Johannes de Heilige Stad noemde. Johannes noemde het ook het nieuwe Jeruzalem. Johannes had het uit de hemel zien neerdalen, wat aantoonde dat hemel en aarde één waren geworden.

God de Vader was degene die op de troon zat en Hij sprak tot Johannes. Dit was nog niet eerder gebeurd in de visioenen. Het toonde aan dat Johannes moedig Gods troon kon naderen. De schrijver van Hebreeën had hierover gesproken in Hebreeën 4:16. Gods woorden en beloften aan zijn volk waren teder. Zijn kinderen waren veilig voor iedereen die schade had veroorzaakt door hun slechte daden.

Openbaring 21:9-21

Het vierde visioen dat Johannes beschreef, vond plaats op een grote en hoge berg. Dit visioen ging over de Heilige Stad van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Johannes gaf deze stad verschillende namen. Hij noemde het Jeruzalem en het nieuwe Jeruzalem. Hij noemde het de bruid en de vrouw van het Lam.

Dit was de stad waar de schrijver van Hebreeën over sprak in Hebreeën 11:10 en 16. God had deze stad voorbereid voor degenen die geloof in Hem hadden. Het was het tegenovergestelde van de stad Babylon, die God had vernietigd.

De Heilige Stad was vervuld van Gods glorie. Johannes zag deze glorie in de manier waarop de stad straalde met kostbare juwelen en goud.

De stad was even lang als hoog en breed. Het had dezelfde vorm als de Allerheiligste Kamer van de tempel. Dit was een teken dat mensen nu volledig samen met God konden leven.

Openbaring 21:22-22:5

In het visioen was er niets dat God en het Lam nog scheide van Gods volk. Er was geen behoeftte aan een tempel, omdat de hele stad heilig was.

De stadspoorten dienden niet om de stad te beschermen tegen aanvallen. Ze verwelkomden de koningen en naties die kwamen om God en het Lam te aanbidden.

De rivier die Johannes zag, leek op de rivier die Ezechiël had gezien. Ezechiëls visioen is vastgelegd in Ezechiël 47:1-12. Deze rivier was het water des levens, een andere naam voor levend water. God bood dit water aan in Openbaring 21:6 en zou het gratis geven aan iedereen die erom vroeg.

De boom des levens groeide aan beide zijden van de rivier, wat aantoonde dat de stad ook een nieuwe Tuin van Eden was. Alle naties konden altijd van de vrucht van de boom des levens eten, wat genezing bracht.

De vloek was verdwenen. Dit is de vloek die wordt genoemd in Genesis hoofdstuk 3. Het was de manier waarop de hele schepping leed nadat de mensen hadden gezondigd. In de nieuwe schepping dienden mensen God en regeerden ze samen met Hem.

Openbaring 22:6-21

Een engel maakte duidelijk dat de visioenen die Johannes had gezien, van God afkomstig waren. Dit vervulde Johannes met zoveel verwondering dat hij de engel wilde aanbidden. Maar de engel herinnerde Johannes eraan dat alleen God aanbeden mocht worden.

Hij vertelde Johannes ook om de woorden van de profetie die hij had ontvangen te delen. Drie keer noteerde Johannes Jezus' beloften over zijn terugkeer. Jezus nodigde iedereen uit om hun gewaden te wassen. Dit was een manier om te spreken over mensen die hun oude manieren achter zich lieten. In plaats daarvan moesten ze het voorbeeld van Jezus volgen in hun leven.

Wanneer mensen op Jezus vertrouwen, kunnen ze vrijelijk eten van de boom des levens. De Heilige Geest en de kerk nodigen iedereen uit om naar Jezus te komen, zodat ze vrijelijk kunnen drinken van het water des levens.

Johannes spoorde de gelovigen aan om aandacht te besteden aan de profetie die hij had opgeschreven. Het horen daarvan en zich tot God wenden zou zegen brengen. Johannes zei Amen op Jezus' belofte om terug te keren naar de aarde. Johannes sloot zijn brief aan de kerken in Azië af met een zegen over Jezus' genade.